

ይህም አልፎ እናየው ይሆናል

ከደቂቃዎች በፊት ሠንጋታራ አካባቢ ነበርኩ። አንድ ቦታ ላይ ችምችም ብለው የተሠሩና በመጠናቀቅ ላይ ያሉ ሦስት ትላልቅ ሕንጻዎችን አየሁ። ለቀድሞው ቁጭራ ሠንጋራ ከፍተኛ ግርማ ሞገስ አላብሰውታል። ከአንድ ሰው ጋር ስለነበርኩ ወሬ ለማጣጣፍ ፈለግሁና በቀልድ መልክ “እርግጠኛ ነኝ እነዚህ ሕንጻዎች የትግሬ መሆን አለባቸው” አልኩ። ያ አብሮኝ የነበረ ሰው ለካንስ ዝርፍን ያውቅ ኖሮ ቀጣዩን ታሪክ አጫወተኝ። እኔም ይህ ዓይነቱ ነገር ቢያስጠላኝም ታሪክን እየመዘገቡ ላሉ ሰዎች አንዳች ግባት ይሆናል በሚል እሳቤ ባጭሩ ልነግራችሁ ወደድኩ። ለነገሩ ሳይመዘገብ የቀረ ወያኔዊ ቅሌት ሲኖር አይደል! ለማንኛውም ምድረ አበሻ በምቀኝነት ተንጨርጨሪ እንጂ ይህችን የሰማሁዋትን ነገር አሁኑኑ እዘረግፋታለሁ።

የዚህ ሕንጻ ባለቤት ብርሃኔ ግደይ ይባላል። አበባ ግደይ የምትባል እህቱ መገናኛ ሚ/ር ከፍተኛ ባለሥልጣን ናት አሉ። ሚስቱም የሥዩም መስፍን እህት ናት። እስከቅርብ ጊዜ ድረስ እዚህ ሠንጋራ ላይ “የቤክ ኤሌክትሮኒክስ” የምትል አንዲት ትንሽ ሱቅ ነበረችው። በዚያች እየተዳደረ እንደማንኛውም የአካባቢው አነስተኛ ነጋዴ ራሱንና ቤተሰቡን በዝቅተኛ ኑሮ ያስተዳድር ነበር። ነገር ግን ወዳለው ተጠጋ ነውና በዘሩ ከእብቁና ከንፋሹ የመሀል አገር ሳይሆን ከ“ወርቁ” ዘውግ የተገኘ ቀብራራ ወያኔ ከመሆኑም በተጨማሪ ከቱባው ወያኔ ከሥዩም መስፍን ደም ጋር ደሙን በጋብቻ በመቀላቀሉ በአጭር ጊዜ ውስጥ በቢሊዮኖች የሚቆጠር ሀብትና ንብረት ባለቤት ሊሆን በቅቱዋል። መታደል ነው። የምን ጎሊና - የምን ማሰብና አንጎልን መጠቀም ነው። እኔ ከሞትኩ ሰርዶ አይብቀል ያለችው ፍጡር ዱሮ ለወንድሞቼና እህቶቼ የተሰጠች ልዩ መጠሪያ ነበረች፤ አሁን ደግሞ ዘመን ተገለበጠና እኔ ለወያኔዎች መጠሪያነት አዋልኳት። ይህም ሲያንሳቸው ነው። በማሰር፣ በመግደል፣ በሸርና በተንኮል ዜጎችን በማጣላትና በማናጨት፣ በጥቅም በመደለል፤ እስኩጥጥ በመጨከን ... ሥልጣንንና ሀብትን እስከወዲያኛው ማቆየት ቢቻል ኖሮ ከወያኔ በብዙ ነገር ይሻሉ የነበሩት ብልጡ ራስ ተፈሪ እና/ወይም አረመኔው መንግሥቱ ኃ/ማርያም ከሁለት አንድኛቸው እስካሁን አራት ኪሎን የሙጥኝ ብለው ባልለቀቁ ነበር - እንደዚያ ያለ ቀመር አይሠራም፤ የለምም። ግን ሰዎች ስንባል በጣት ከሚቆጠሩ ጥቂት የታደሉ በስተቀር ብዙዎቻችን በተፈጥሯችን የለየልን ደናቁርት ስለሆንን ይመስላል አንዳችን ከሌላኛችን አንግርም። የነዚህ የወያኔዎች ድንቁርናና አህያነት ደግሞ ለከት አጣ - ግን እኮ ልማድ ሆኖብን እንጂ አህያ ለመልካም ተምሳሌትነት ነበር መጠቀስ የነበረባት - በለፋችና በቅንነት ባገለገለች ለምን መሳደቢያ ትሁን። ይህም አንዱና ሌላው ሞኝነት ነው።

ለነገሩ ወያኔዎች ቢ...ሩ ቢቀ...ብን እውነታቸውን ነው። ለቅጣት መምጣታቸውን ለሃይማኖታውያኑ የሰብከት ፍጆታ እንተወውና - እነሱም እንደሌሎቻችን ሁሉ በሕይወት አሉ ብዬ በበኩሌ ባላምንም - እኛም ከነሱ ከወያኔዎቹ የባሰን አህዮች ነን - ከአራት ሚሊዮን የተውጣጡ የጠራራ ወንበዴዎች ዘጠና ምናምን ሚሊዮን ሕዝብ ካህላሉና ከፋፍለው ከገዙ “ይደልዎሙ” (ይገባቸዋል) ከማለት ውጪ ምን ሊባል ይችላል? “ወደሽ ከተደፋሽ ...” ነው ነገሩ ወንድሜ። ቀኒቱ ግን አትቀርም። ሰማይ ዝቅ፣ ምድር ከፍ ብትል የፈጣሪን ፍርድ ሊያስቀር የሚችል ወያኔዊ “ጥበብ”ና ኃይል የለም። ሃያ አራት ዓመት ደግሞ በሀገር ደረጃ ሲታይ በጣም አምንት ዘመን ነው - ከወያኔዎች የተለዩ ጭራቃዊ አገዛዝ አንጻር እንደ 2400 ዓመታት ቢቆጠርም። ሦስት ሺህ ዘመንስ በከንቱ ነጉዶ የለም እንዴ። በነገራችን ላይ ወያኔዎች አይዟችሁ - በያዛችሁት መንገድ እንደልባችሁ ፈንጨ። ግደሉ፤ እሰሩ፤ ጠጡ ፤ ብሉ፤ ጨፍሩ፤ ተዋሰቡም። የምትኖሩት ዕድሜም ከሺ በላይ በመሆኑ ስለዕድሜ ዘመናችሁ አትጨነቁ። ብትሞቱም ትተካካላችሁ - እስከዚያው። ያቺ ክፉ ሰዓት ስትመጣ ግን ...

ብርሃኔ በቀሰቀሰብኝ ቁጭት አዲስ አበባን ለቅጽበት ያህል ቃኘሁ። እናም እላለሁ - በተለይ አዲስ አበባ ውስጥ አሥር አዳዲስ ዘመናዊ ሕንጻዎችን ካያችሁ ካለግጋኝን ዘጠኙ የወያኔ ትግል ናቸው። አሥር ዘመናዊ አውቶሞቦሎችን አስፋልት ላይ ሲፈሱ (“ሱ”ን አጥብቄልኝ <ፕሊዝ>) ካያችሁ አሁንም ካለግጋኝን ስምንት ያህሉ የወያኔ ትግራዎች ንብረቶች ናቸው። አሥር ሱቆችን ካያችሁ በጣም ዝቅተኛ በሆነ ግምት ሰባቱ የወያኔ ትግራዎች ለመሆናቸው አትጠራጠሩ። አሥር የዩኒቨርሲቲ ምሩቃንን ብታዩ እጅግ ሲያንስ ስድስቱ የወያኔ ትግራዎች ናቸው። አሥር ለማኞችን ብታዩ ከዘጠኙ ውስጥ ትግራ ላታገኙ ትችላላችሁ። በኔ ይሁንባችና “ሠነፍ” ወይም ብልጣብልጥነት የጎደለው <እንክፍ> ወይም ነገን ማስተዋል የቻለ አስተዋይ ወይም ህመምተኛ ካልሆነ በስተቀር የትግራ ለማኝ አሁን የለም ወይም ቢያንስ ይኖራል ተብሎ አይጠበቅም። አሃ! የሁሉ ነገር አሃሽር ናሃሽር ማን ሆነና! ትንግርት ነው ምዕመናን። በዓለም ታሪክ ቀርቶ በሲያል እንኳ እንዲህ ያለ መድሎና ጎጠኝነት ታይቶም ሆነ ተሰምቶ አያውቅም። ያዝልቅላቸው። ግን ወዮ ለቀኑ፤ ወዮ የፈጣሪ ፍርድ ወደ ምድር በወረደ ጊዜ! ወዮ ለኢትዮጵያዊው የምዕዓት ቀን! እንዲህ ያለው ጭፍን ጉዞ ምን ሊያስትከል እንደሚችል የማያውቅ እንደብርሃኔ ግደይና እንደሐጎስ ጎይቶም ያለ ድፍን ቅል ዜጋ ጭንቅላቱ ውስጥ ጭቃ እንጂ አንጎል የሚባል ነገር የለውም። ትንሽነት ለካንስ መድሐኒት የሌለው ክፉ ደዌ ነው። ትንሽነት ለካንስ በሰው አምሳል እንደሚንቀሳቀስ አውሬና ጭራቅ ማለት ነው። ከትንሽ አስተሳሰብ ይሰውራችሁ። በቃኝ።

ግን ግን ቢበቃም ቅሉ ለነአብርሃ ደስታ፣ ለነፀጋዬ ገ/መድኅን፣ ለነጌታቸው ረዳ (የኢትዮሰማይ ድረገፅ አዘጋጅና ባለቤት)... ስንት ቆጠርኩ ይሆን? አይ፣ ደከመኝ ይቅርብኝ፤ እናም ከምር በቃኝ።

አንዱ ነኝ ከአዲስ አበባ - ስም ዱሮ ቀረ!